

dende i foregående instans, og som ikke er fremsat i ankestævningen eller i et svarskrift, som er indleveret rettidigt efter § 375.

Der sker ingen ændring i adgangen til at fremsætte nye anbringender.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.7 og til den tilsvarende ændring af § 382, stk. 1, og de specielle bemærkninger til denne bestemmelse.

Til nr. 33 (§ 488, stk. 2, 2. pkt.)

Efter § 488, stk. 2, 2. pkt., skal anmodninger om fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom, der er afsagt uden, at stævningen har været forkyndt for sagsøgte, ledsages af bevis for, at dommen er forkyndt. Ændringen er således en konsekvens af forslaget om, at stævningen i alle tilfælde skal forkyndes for sagsøgte, og at der derfor ikke skal ske forkyndelse af udeblivelsesdomme.

Til nr. 35 (§ 963, stk. 3, litra a)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ændring af § 219.

§ 963, stk. 3, litra a, indeholder en henvisning til den nugældende § 219, stk. 6, om afsigelse af domme i straffesager. Efter forslaget i lovforslagets § 1, nr. 8, findes denne bestemmelse i § 219 a, stk. 4.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1997. Dog foreslås det, at ændringen i reglen om god advokatskik (§ 1, nr. 5) træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bestemmelserne om behandlingen af borgerlige sager finder anvendelse på afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden. Dette indebærer, at de foreslåede bestemmelser om frister for afsigelsen af domme, finder anvendelse i sager, der optages til dom efter lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen om ændring af § 126, stk. 3, (§ 1, nr. 5) om, at advokater har pligt til at medvirke til, at deres fuldmægtige kan deltage i den teoretiske efteruddannelse, finder anvendelse på advokater, som har autoriserede fuldmægtige, der er omfattet af reglerne om den obligatoriske efteruddannelse, dvs. advokatfuldmægtige, der har bestået kandidateksamen efter 1. januar 1997. Bestemmelsen gælder for udgifter til efteruddannelse, såfremt kursustilmeldingen er foretaget efter bestemmelsens ikrafttræden.

Ophævelsen af § 350, stk. 2, medfører, at stævninger efter lovens ikrafttræden ikke længere kan sendes til sagsøgte med almindeligt brev. I de tilfælde, hvor stævningen er sendt inden lovens ikrafttræden, bestemmes det i *stk. 2*, at de hidtil gældende regler om forkyndelse skal finde anvendelse. Det indebærer, at sagsøger i disse sager fortsat selv skal sørge for forkyndelsen af en eventuel udeblivelsesdom.